

AdevarulPrezent.com

Vrei Cu Adevarat Sa Fii Ca Isus?

Written by Adrian Janta

“Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.” ! Petru 2:21

Sunt multe locuri în Biblie unde sunt descrise aspecte din viața Domnului Isus. Unele sunt emoționante și ne ajută să ne dăm seama de păcătoșenia noastră. De exemplu: bunătatea și mila Sa deosebită. Îndelunga Sa răbdare cu păcătosul. Jertfa de pe Golgota ne provoacă un simțământ de uimire și emoție: un Dumnezeu bun și Nevinovat, murind pe cruce pentru umanitatea decăzută!

Totuși, adesea trecem cu vederea peste alte aspecte ale vieții Sale. Aceste aspecte sunt de obicei privite superficial. Ele pot fi dureroase, și de aceea preferăm să nu le discutăm. Dar totuși, dacă dorim din toată inima să fim “ca Isus”, credem că este necesar să ne oprim asupra unor pasaje din Sfânta Scriptură și să le analizăm mai profund. La fiecare exemplu ce se va aminti, va trebui să încercăm să-l aplicăm la propriile noastre vieți și să vedem dacă într-adevar suntem sau cel puțin tindem să ajungem la statura Mântuitorului nostru:

“Și El a dat pe unii...pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos...” – Efeseni 4:11-13

Pavel vorbește aici despre un lucru absolut posibil. Nu numai că este cu putință, dar este și un privilegiu:

“Dumnezeu este în stare și dorește să ofere în dar slujitorilor Săi, TOATĂ PUTEREA DE CARE EI AU NEVOIE, și totodata înțelepciune pentru orice situație. EL va face mai mult decât să împlinească cele mai înalte așteptări ale acelor care își pun încrederea în puterea Sa.” (Credința Prin Care Trăiesc, ed. engleză, p.126).

q Nașterea

Chiar după ce Maria a rămas însărcinată de la Duhul Sfânt, Satana a încercat să facă tot posibilul ca să-l omoare pe pruncul Isus. Toată puterea Sa demonică a fost îndreptată spre a-L distruge pe Cel care avea să facă ispășirea pentru omenire. Îngeri ce excelează în putere au ocrotit femeia care în curând urma să dea naștere Celei mai scumpe ființe care a pășit

vreodată pe acest pământ. Vedem că încă de la început, Domnul Hristos a fost supus unui atac furios al Satanei.

q Copilaria

Gândiți-vă la situația micului Isus: era batjocorit de cei de-o seamă cu El din pricina faptului că nu avea același tată ca frații Săi. Uneori, a fi diferit este un motiv pentru mulțime să te privească strâmb. Prejudcățile semenilor Îl răneau în fiecare zi. Vorbe dure Îi erau adresate și copilul Isus era nevoit de multe ori să se retragă din cercul așa ziși-lor prieteni. Satana continuă neobosit să-L faca să se departeze de Dumnezeu. Să nu trecem cu vederea că până la vârsta de 12 ani, Domnul Hristos nu a știut de originea Sa cerească, cu atât mai puțin de misiunea mesianică pe care trebuia să o înceapă în curând.

q Adolescența și tinerețea

Cu toții am trecut pe aici și știm care sunt ispitele și strălucirile false ale acestei perioade. Nazaretul era un oraș rău famat, cu toate viciile posibile. Domnul Hristos a fost ispitit din interiorul ființei Sale umane ca să dea frâu liber pornirilor nesfinte. Din nou Satana a folosit aceasta ocazie de aur pentru a-L provoca să cedeze măcar unei singure ispite. “Tânărul poate avea putere morală, deoarece Isus a venit în aceasta lume ca să ne poată fi exemplu și să ofere tinerilor și oamenilor de orice vârstă ajutor divin.” (Marea Luptă, p.167)

q Isus la vârsta maturității –împlinirea misiunii mesianice

Următorul citat inspirat ne va ajuta să înțelegem mai bine scopul misiunii Sale:

“El a venit în lumea noastră nu ca să ofere ascultarea unui Dumnezeu mai mic către Unul mai mare, ci a unui om care ascultă de Legea sfântă a lui Dumnezeu, și astfel ne este Exemplu. Domnul Isus a venit aici nu ca să arate ce poate face Dumnezeu, ci ceea ce poate face un om prin credința în puterea lui Dumnezeu... Prin credință, omul este partaș la puterea divină și este în stare să învingă orice ispită la care este supus” (Înalta noastră chemare, p. 48)

Isus niciodată nu a graduat de la universitățile timpului: “Cum are omul acesta învățatură, căci n-a învățat niciodată” (Ioan 7:15)

Isus niciodată nu a avut o situație materială obișnuită: “Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul” (Luca 9:58). Deducem de aici că niciodată nu a avut o casă, nu a avut măgar (ca să nu mai vorbim de trăsura – simbol al bogăției în acea vreme). Rareori dormea într-un pat și atunci când o facea, patul aparținea prietenilor de adevăr.

Isus niciodată nu a lucrat pentru organizația bisericească a timpului. Acea organizație coruptă, îngropată în tradiții și obiceiuri străine de cuvântul lui Dumnezeu. Ea pusese deja multe restricții asupra liderilor și laicilor. Isus nu ar fi putut să-și termine misiunea într-un astfel de sistem care se depărtase de planul divin.

Adesea, și în zilele noastre întâlnim cazuri când lucrători simpli, aparent neînsemnați, sunt împiedicați de regulamente omenești ca să nu poată continua proclamarea adevărului. În prezent, pastorul adventist al unei mici comunități de limbă spaniolă din Florida este în proces cu Conferința Generală, fiind acuzat de aceasta că a publicat în ziare seculare adevărul despre Legea lui Dumnezeu, originea Fiarei din Apocalips și evenimentele care vor

avea loc înainte de revenirea lui Hristos. Șocant este faptul că articolele publicate conțin ceea ce biserica noastră a propovăduit încă de la apariția ei. (Detalii se pot obține la www.eternalgospel.com). Noi avem mandatul divin și privilegiul minunat ca să descoperim lumii aceste adevăruri. Nimeni nu are dreptul să folosească puterea statului ca să oprească astfel de acțiuni. Domnul să ne ajute să ne corectăm greșelile până când nu este prea târziu: “Hristos nu forțază, ci atrage oamenii către Sine. Singura forță pe care El o folosește este aceea a dragostei. Când biserica începe să caute suportul puterii seculare, este evident că ea s-a golit de Duhul lui Hristos – de constrângerea iubirii divine” (Cugetări de pe Muntele Fericirilor, p.127)

Isus Și-a început misiunea exact când structura și liderii bisericii iudaice erau îngropați într-o grea apostazie. Nici o școală sau instituție iudaică a timpului nu mai învăța adevărul și milioane de oameni erau duși în rătăcire de o teologie falsă. Biserica fusese și înainte în apostazie, de aceea Dumnezeu a permis ca poporul Israel să fie dus în captivitate. Acum erau sub asuprirea romanilor din aceleași motive. Chiar dacă de data aceasta conducătorii religioși erau foarte atenți să nu se închine înaintea idolilor de lemn și de piatră, erau totuși lipsiți de puterea Duhului Sfânt... Liderii timpului părăsiseră adevărul, în timp ce pretindeau ca așteaptă prima venire a lui Mesia. Ei au restructurat adevărul folosind doctrina “păcătuiește-și-vei trăi” care se potrivea cu ideile lor egoiste și ipocrite.

Cel mai grav însă, aceiași lideri au formulat o teologie construită în jurul conceptului că nimeni nu poate fi mântuit decât dacă face parte din organizația sau structura lor. Cei care nu erau în armonie cu aceste concepte și definiții ale lucrurilor sau care nu se supuneau controlului lor autoritar, erau disciplinați sau dați afară din sinagogă. Un exemplu este cazul orbului din Ioan 9, care a fost vindecat de Isus. Notați ca Mântuitorul a acceptat închinarea acestui suflet dat afară din sinagogă (versetele 37, 38)

Isus a fost incorect din punct de vedere politic
Încercați să vă puneți în locul liderilor religioși ai timpului și să vă imaginați cum Îl priveau pe Isus. Niciodată nu L-ar fi angajat. Pentru ei, Isus era exact opusul gândirii și aspirațiilor lor.

Isus nu provenea din neamul Leviților. De fapt, El nici măcar nu-Și putea dovedi prea bine neamul, datorită nașterii Sale miraculoase. Această naștere miraculoasă a fost interpretată ca fiind rezultatul unei legături imorale, nicidecum divine. Niciodată nu ar fi putut face parte din preoția rabinică sau cum am spune astăzi, “binecuvântat ca pastor”. Mai mult, provenea din Nazaret, locul cu o proastă reputație: “poate ieși ceva bun din Nazaret?”

La botezul Lui, o manifestare supranaturală a avut loc, fapt care i-a făcut pe mulți farisei să ridice din sprâncene a neîncredere.

Anturajul lui era compus din oamenii din clasa de jos, considerați “inferiori”, ba chiar fără drept la mântuire: un vameș (trădător al cauzei iudaice), pescari grosolani și needucați. Singurul cu o obârșie mai bună a fost Iuda, dar se pare că acesta nu a fost ales de Isus. Mulți au crezut ca Iuda ar fi avut viitor bun datorită inteligenței sale, dar până la urmă s-a dovedit opusul.

Isus S-a dus într-o localitate din Samaria, unde a petrecut ceva timp cu locuitorii pe jumătate păgâni. Codul nescris spunea că un iudeu nu trebuia nici măcar să stea de vorbă cu un samaritean sau să încheie vreoa tranzație. Isus însă Și-a luat timp și i-a vindecat, le-a vorbit, a mâncat alături de ei, a conversat și a cerut apă de la o femeie de o reputație discutabilă.

Isus a fost prea critic față de conducători
În timp ce ochii Îi erau plini de lacrimi, Isus I-a admonestat pe conducătorii lui Israel, folosind cuvinte care șochează datorită durității: ipocriți, morminte văruiate, orbi, câini muți care nu pot să latre. I-a muștrat spunându-le că în loc să lucreze pentru mântuirea de suflete, ei făceau oamenii mai rău decât erau înainte și le pregăteau calea către pierzare. Aceste cuvinte erau considerate ca fiind jignitoare. Trebuie să înțelegem că Isus nu a făcut-o din ură, ci din dorința de a arată sufletelor sincere, că nu este bine ca ei să-și pună încrederea în astfel de oameni.

q Isus nu a fost discret

Niciodată Isus nu a lăsat loc pentru compromis. Deasemenea, nu a lăsat loc pentru o dublă interpretare a vreunui cuvânt sau acțiune a Sa. La masa data de Simon, o prostituată a venit să I se inchine. Isus nu S-a împotrivit, ci a laudat-o în fața tuturor, chiar dacă fariseii au privit uimiți cum aprobă gestul unei astfel de persoane.

Isus influența poporul să nu se încreadă în conducători, și în mod fățis a comentat despre inconsistențele de care aceștia dădeau dovadă : “Deci toate lucrurile, pe care va spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac” (Matei 23:3).

Isus a arătat poporului faptele de tiranie ale conducătorilor: “Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște” (versetul 4).

Bineînțeles că liderii s-au împotrivit. De ce? Deoarece El în mod direct le arăta inconsistențele dintre vorbe și fapte și astfel ei simțeau ca autoritatea le este amenințată.

Isus a fost considerat a fi prea liber, prea independent față de autoritatea omenească. În mințile conservatorilor, El călca Sabatul în timp ce vindeca pe bolnavi. Se părea că nu arăta respect față de legile lor, mai ales atunci când învața pe popor să nu le respecte. Cazul paralizicului de la Betezda este clasic. Fariseilor nu le-a păsat ca omul a fost vindecat, în schimb L-au acuzat că nu păzește Sabatul conform regulamentelor “Manualului Bisericii” din acea vreme. Erau foarte îngrijorați că Isus le submina autoritatea de a forma reguli în afara Scripturii (să nu care patul, să se spele pe mâini folosind un anumit ritual, etc.) Cazul leproșului - atingerea cuiva care suferea de lepra era interzisă de legea sanitară. Chiar dacă leproșul a fost complet vindecat, liderii nu au vrut să verifice ei înșiși validitatea vindecării. În mod indirect ar fi recunoscut Sa divină, și astfel mulțimea și-ar fi pierdut încrederea în ei.

q Isus a avut “probleme teologice”

Isus mereu a adus idei teologice care nu erau compatibile cu vederile majorității liderilor timpului:

Mereu repeta binecunoscuta fraza ”Ați auzit că s-a zis...DAR EU VĂ SPUN”. Această frază era greu de acceptat de teologii iudaici, deoarece în esență Hristos discredita învățăturile lor. (Vezi Matei cap. 5:21-22, 33-35, 38-39, 43-44)

q Isus a ofensat

Dacă cineva a ofensat vreodată conducătorii bisericești de atunci, Acela a fost Isus. Care a fost reacția acestora?

L-au ridiculizat.

L-au catalogat ca fiind un demonizat, slujitor al diavolului. Au încercat să îndepărteze pe oameni din prezența Lui.

I-au atacat învățătura despre natura lui Dumnezeu și a Sa – spunând că era greșită.

Au respins ideea ca El face parte din dumnezeire, deoarece n-au putut găsi dovezi în paginile Vechiului Testament. Nu au găsit pentru că interpretau în funcție de vederile lor egoiste și nu pentru că nu existau dovezi. La auzul declarației lui Isus că El era Mesia, l-au dat afară din sinagogă și au vrut să-L omoare. La orice învățătură a Sa, I se răspundea că erau propriile Lui interpretări, când defapt ei erau aceia care învățau învățături și datini omeneste. Probabil că au suspectat că Isus încearcă să formeze o biserică paralelă. Mereu aduna mulțimi în jurul Său și îi învăța lucruri noi, diferite de cele ale rabinilor. Făcând aceasta, El facea ca oamenii să nu mai aibe încredere în structura bisericii. A pregătit grupuri de misionari și i-a trimis doi câte doi ca să evanghelizeze. Lumea era uimită de simplitatea și puterea cuvintelor lui Isus și prefera să-L asculte pe El decât pe teologii sofisticăți ai vremii.

q “Omorâți-L”

Iudeii s-au depărtat atât de mult de Duhul lui Dumnezeu, încât nu L-au mai putut tolera pe Isus și au pus la cale uciderea Sa. Saducheeii, fariseii și alți conducători au conspirat împreună și au pus la cale un complot. Au spus lucruri neadevărate despre El, și L-au acuzat înaintea tribunalului statului roman. I-au răstălmăcit cuvintele și au mințit în mod grosolan. Astfel, ei și-au dat pe față adevăratul spirit și au convins pe Pilat să-L crucifice. În final au declarat că nu au alt împărat decât pe Cezar. Acest lucru a constituit apogeul apostaziei lor – negând autoritatea supremă a lui Dumnezeu au recunoscut puterea unui împărat pagân!

q Istoria se repetă

De ce am reamintit toate aceste lucruri dureroase din Biblie? Nu putem oare și noi să facem aceleași greșeli că cei din Vechiul Testament și să respingem unele solii numai pentru că nu sunt în conformitate cu ideile și concepțiile noastre despre ceea ce constituie adevărul? Avem noi oare o concepție solidă despre termenii autoritate, structură bisericească sau lideri spirituali? Ne dam seama de pericolul respingerii învățăturilor Bibliei și Spiritului Profetic cu privire la ce este adevărul, dar mai ales ADEVĂRUL PREZENT? Recunoaștem că datorită indiferenței și somnolenței noastre Domnul Hristos nu a putut reveni? Ne este greu de acceptat faptul că poate ne aflăm într-o situație mai dificilă decât Israelul din vechime? “Biserica de astăzi are o lumină mult mai mare decât a avut biserică din pustie. Ar trebui să stea pe teren solid, îndrăgind principiile pure, sfinte despre care Dumnezeu a spus că oamenii trebuie să le posede în relațiile cu aproapele. Dacă ei cresc în har și înțelepciune, vor fi onorați ca slujitori ascultători. Numai urmând aceste principii putem purta în noi evanghelia Domnului Isus Hristos”. (R& H, 7 Ianuarie 1907)

Iată unul din citatele care descriu metodele tainice ale lui Dumnezeu pe care le va folosi chiar înainte de revenirea Mântuitorului:

“Trebuie să vă spun că Domnul va lucra în această ultimă perioadă a timpului, printr-o metodă absolut neobișnuită. Va fi o cale contrară oricărui plan omenesc. Sunt unii în mijlocul nostru care întotdeauna vor să controleze lucrarea Domnului, să dicteze până și ce mișcări trebuie făcute sub îndrumarea îngerului care se unește cu mesajul îngerului al treilea ce va fi dat lumii. Dumnezeu va folosi căi și mijloace prin care se va vedea că El conduce totul cu propriile Sale mâini...” (Mărturii pentru predicatori, 300)
Dumnezeu va folosi într-adevăr oameni simpli și metode neobișnuite. Isus a fost un om simplu cu o “metodă neobișnuită”. Și totuși El a predicat adevărul, în pofida prejudecăților oamenilor. Suntem gata să călcăm pe urmele Sale?

“Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.” ! Petru 2:21

După ce s-au prezentat toate acestea, mai putem spune cu convingere că mai vrem să fim ca Isus? Suntem noi gata să suportăm aceleași nedreptăți, batjocuri și acuzații false? Fie ca noi să răspundem afirmativ, dar nu din impuls, ci dintr-o predare totală a inimii.
Acest mesaj, cel al lui Isus, nu este un mesaj ușor, după cum nici pentru El nu a fost ușor să mustre Ierusalimul care urma să fie distrus. Vi-L închipuiți stând pe muntele măslinilor și plângând pentru poporul Său?

“În Hristos, strigătul umanității a ajuns la Tatăl milei infinite. Ca om, El a pledat la tronul lui Dumnezeu până când umanitatea Sa a fost umplută cu raze divine care leagă umanitatea cu divinitatea. Printr-o continuă comuniune cu Tatăl, El a primit viața de la Dumnezeu, ca să o poată împărtăși oamenilor. EXPERIENȚA SA TREBUIE SĂ FIE ȘI A NOASTRĂ!”
(Hristos Lumina Lumii, p.363)

Dumnezeu să ne ajute să ne asemănăm din ce în ce mai mult cu Isus – să fim credincioși față de adevăr, fără compromisuri, dar totuși plini de compasiune, dezinteresați de politica vremii, fără frică de “iudei”, dar totuși posedând o iubire pentru cei din biserică și lume. Amin!